

إثنا عشر رسالة

[45] و تماثل و مکروه درین مقام بمعنی اصطلاحی است که یکی از احکام حمته است یعنی آنکه ترکش اولی و ارجح است همچنانکه نماز در حمام کزاردن و صوم و هر و ابتداء بصوم در سلح شعبان که عبارتست از روز سی ام با عدم رؤیت هلال همایی در تکبیرات یا تحمیدات یا تسبیحات تسبیح زهراء علیها السلام تکبیری یا تحمیدی یا تسبیحی زاید کردن که هر يك از اینها (مکروه است) بهمین معنی که ترک آنها مستحب و راجحست نه بآن معنی که فعل آن سنتی است که مؤکد نیست و عبادت نیست غیر کامل که نهایت مرتبه کمال ندارد و ثوابی که بران مترتب میشود ثوابست ناقص چنانچه شایع و مشهور است که اطلاق مکروه بر عبادات برین وجه میباشد و تحقیق کلام درین باب در کتاب سبع شداد در حواشی من لا یحضر الفقیه مبین شده است اساس مباح بودن نماز و طواف و مس و خط و مسح و آنچه بآن ملحقست و قراءت سوره عزایم و ابغاض و آیات و کلمات آنها و داخل شدن در هر يك از مسجدين اعظمین و مکث نمودن در هر مسجدي از مساجد و اختیار و مرور در مسجدين بخصوصها صاحب حدث اکبر را موقوفست بر غسل و غسل شرط صحت و مشروعیت آنهاست اجماعا پس اگر یکی از امور مذکوره واجب بوده باشد غسل از برای استباحث آن واجب و ایقاع به نیت و جوب متعین
